

La meva nena comença a anar al «Kindergarten»; ella estima el treball i es mostra orgullosa d'ensenyar el que construeix. Jo estava desitjosa de què hi anés al «Kindergarten», perquè era tímida i necessitava quan menys a aprendre a treballar en grup i relacionar-se amb altres criatures que li ensenyessin a polir-se.

El «Kindergarten» constitueix el lligament entre la casa i l'escola. En aquesta mena d'escola hi ha més llibertat, més esperit de companyerisme i més jocs que en les classes ordinàries; i a mi em sembla que és un dur cop mental precipitar sense transaccions al nen directament de la casa a l'escola. Els nens que assisteixen al «Kindergarten» es familiaritzen amb l'edifici escolar, amb les hores de classe i amb els indispensables reglaments, desenrotllen la seva cortesia i la seva bondat amb els companys i gaudeixen escoltant les narracions, històries i contes. També els agrada treballar i jugar amb franc companyerisme amb els altres, aprenen a ensinistrar-se manualment i de fet a adquirir domini sobre sí mateixos. No hi ha escola completa sense «Kindergarten».

